

EBA/GL/2017/02

11/07/2017

Endelige retningslinjer

vedrørende det indbyrdes forhold mellem rækkefølgen for nedskrivning og konvertering i BRRD og CRR/CRD

1. Compliance- og indberetningsforpligtelser

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for det europæiske finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutioner.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder senest den 11/09/2017 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted, til compliance@eba.europa.eu med referencen "EBA/GL/2017/02". Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også meddeles EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

Afsnit I – Formål og anvendelsesområde

1. Genstand

1. I medfør af artikel 48, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU beskæftiger disse retningslinjer sig med det indbyrdes forhold mellem dette direktivs bestemmelser og bestemmelserne i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU for så vidt angår rækkefølgen for nedskrivning og konvertering. Retningslinjerne præciserer dette indbyrdes forhold i den betydning, der anvendes i artikel 48, i direktiv 2014/59/EU, som regulerer rækkefølgen for nedskrivning og konvertering, når bail-in-værktøjet anvendes. De er også relevante for artikel 60 i direktiv 2014/59/EU for så vidt angår rækkefølgen for nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter på det tidspunkt, hvor instituttet ikke er levedygtigt. Ved 'kapitalinstrumenter' i den i disse retningslinjer anvendte betydning forstås instrumenter, der kvalificerer som egentlig kernekapital, hybrid kernekapital- eller supplerende kapital-instrumenter, jf. forordning (EU) nr. 575/2013.
2. I henhold til artikel 48 i direktiv 2014/59/EU sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne, når de anvender bail-in-værktøjet, udøver nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne, med forbehold af de i 44, stk. 2 og stk. 3, beskrevne undtagelser, i følgende rækkefølge: egentlig kernekapitalinstrumenter-; dernæst hybrid kernekapitalinstrumenter; dernæst supplerende kapitalinstrumenter; dernæst anden efterstillet gæld, der ikke er hybrid kernekapital- eller supplerende kapital-instrumenter i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling; dernæst de resterende nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen i almindelig konkursret.
3. I henhold til artikel 48, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU fordeler afviklingsmyndighederne tabene ligeligt mellem aktier eller andre ejerskabsinstrumenter og nedskrivningsrelevante forpligtelser af samme rang, bortset fra de tilfælde, hvor skønsmæssige udelukkelse fra bail-in i henhold til artikel 44, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU medfører en anden fordeling af tab mellem forpligtelser af samme rang. I dette tilfælde kan omfanget af nedskrivningen eller konverteringen, der anvendes på andre nedskrivningsrelevante passiver, i medfør af artikel 44, stk. 3, øges, forudsat at omfanget af nedskrivningen og konverteringen, der foretages for andre nedskrivningsrelevante forpligtelser, overholder princippet om, at ingen kreditor må stilles ringere end under en insolvensbehandling, jf. artikel 34, stk. 1, litra g), i dette direktiv.
4. Inden anvendelse af nedskrivningen eller konverteringen på andre nedskrivningsrelevante forpligtelser eller ligestillede forpligtelser konverterer eller nedbringer afviklingsmyndighederne i henhold til artikel 48, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU, hovedstolen af hybrid kernekapital- og supplerende kapital-instrumenterne og andre efterstillede forpligtelser, såfremt disse forpligtelser ikke allerede er blevet konverteret, og deres bestemmelser indebærer: a) at hovedstolen af instrumentet skal nedbringes ved enhver begivenhed, der vedrører den finansielle situation, solvens eller kapitalgrundlaget i instituttet;

eller b) konvertering af instrumenterne til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, såfremt en sådan begivenhed forekommer.

5. I artikel 48, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU fastsættes det, at når afviklingsmyndigheden sænker, men ikke til nul, hovedstolen af et instrument i henhold til denne artikels stk. 3, skal de respektere kreditorhierarkiet og anvende nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne på restbeløbet af hovedstolen i henhold til ordningen i stk. 1. Desuden fremgår det af artikel 48, stk. 5, at når afviklingsmyndighederne træffer afgørelse om, hvorvidt passiver skal nedskrives eller konverteres til egenkapital, må de ikke nedskrive hovedstolen af en kategori af passiver, mens en kategori af passiver, der er underordnet denne kategori, i det væsentlige ikke konverteres til egenkapital eller ikke nedskrives, medmindre det på anden vis er tilladt efter artikel 44, stk. 2 og 3, i direktiv 2014/59/EU.
6. Bestemmelserne i artikel 48, navnlig stk. 1, skaber en række indbyrdes forhold mellem ordningen i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2014/59/EU, som skal præciseres. Dette indbyrdes forhold vedrører især kapitalinstrumenterne (navnlig hybrid og supplerende kapital) med hensyn til rækkefølgen for nedskrivning og konvertering. Punkt 69), 73) og 74) i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU definerer sådanne instrumenter som dem, der opfylder betingelserne i artikel 52 og artikel 63 i forordning (EU) nr. 575/2013, men specificerer ikke den behandling, der finder anvendelse på instrumenter i samme klasse eller udstedelse, men under en anden ordning med hensyn til beregning af institutionens kapitalgrundlag.

2. Anvendelsesområde

7. Disse retningslinjer henvender sig til afviklingsmyndigheder, når de anvender bail-in-værktøjet eller beføjelserne til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter ved manglende levedygtighed på et institut eller en enhed som omtalt i artikel 1, stk. 1, litra b), litra c) eller litra d), i direktiv 2014/59/EU.

Afsnit II – Retningslinjer vedrørende den behandling, der finder anvendelse på instrumenter i forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2013/36/EU i forbindelse med rækkefølgen for nedskrivning og konvertering

8. Nedenfor anførte retningslinjer vedrører alene det indbyrdes forhold mellem bestemmelserne i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, og direktiv 2014/59/EU, for så vidt angår rækkefølgen for nedskrivning og konvertering, når bail-in-værktøjet eller konvertering på det tidspunkt, hvor instituttet ikke er levedygtigt, anvendes. De vedrører ikke noget andet indbyrdes forhold mellem direktiv 2014/59/EU, forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU.

9. De har til formål at præcisere, hvordan afviklingsmyndigheder bør tage højde for kontraktmæssige forhold ved instrumenter udstedt af enheden, når de anvender bail-in-værktøjet eller beføjelserne til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter, der kvalificerer som hybrid kernekapital- eller supplerende kapital-instrumenter i henhold til de rammer, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, ved valget af rækkefølgen for nedskrivningen eller konverteringen. I visse tilfælde anerkender sidstnævnte ramme instrumenter som kapitalinstrumenter, men på grund af kontraktmæssige forhold er de helt eller delvist undtaget fra beregningen af "kapitalgrundlag". Afviklingsmyndighederne bør sikre, at behandlingen af instrumenter inden for samme kategori i den rækkefølge for nedskrivning og konvertering, der beskrives i artikel 48, stk. 1, eller artikel 60, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, er i overensstemmelse med kreditorhierarkiet ved almindelig insolvensbehandling.
10. **Ledende regel 1:** Ved anvendelse af bail-in-værktøjet eller nedskrivnings- og konverteringsbeføjelsen på det tidspunkt, hvor instituttet ikke er levedygtigt, bør afviklingsmyndigheden behandle kapitalinstrumenter, der tilhører samme kategori i den rækkefølge, der er fastsat i artikel 48 eller artikel 60 i BRRD, og som har samme rang ved insolvensbehandling, på samme måde, uagtet deres øvrige karakteristika eller ikkeudløste kontraktbetingelser for nedskrivning og konvertering. Især bør de nedskrives i samme omfang eller være omfattet af samme konverteringsbetingelser. Såfremt der opstår en hændelse, der udløser kontraktmæssige betingelser, som ville medføre en nedskrivning eller konvertering af et instrument, før eller samtidigt med anvendelsen af en af disse beføjelser, bør vurderingen af kreditorhierarkiet afspejle virkningerne af en sådan nedskrivning eller konvertering.
11. **Ledende regel 2:** Ved valget af rækkefølgen og størrelsen af nedskrivning eller konvertering bør afviklingsmyndigheden anvende samme behandling på alle instrumenter, der godkendes som kapitalgrundlag i henhold til del 2 eller del 10, afsnit 1, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, uafhængigt af om de er helt eller delvist udelukket fra at indgå i et instituts kapitalgrundlag. Især bør de nedskrives i samme omfang eller være omfattet af samme konverteringsbetingelser.
12. Nedenfor findes en vejledning for, hvordan afviklingsmyndigheder bør anvende disse ledende regler i specifikke sager.
- Anvendelse af ledende regel 1: udstedte hybrid kernekapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 52 i forordning (EU) nr. 575/2013 fuldt ud, og instrumenter, der er omfattet af en overgangsordning i henhold til del 10, afsnit 1, kapitel 2, i denne forordning med samme rang i kreditorhierarkiet, er omfattet af samme behandling, for så vidt angår rækkefølgen for nedskrivning og konvertering. Især bør de nedskrives i samme omfang eller være omfattet af samme konverteringsbetingelser.*
13. For at kunne indgå som kapitalgrundlag bør hybrid kernekapitalinstrumenter opfylde betingelserne i artikel 52 i forordning (EU) nr. 575/2013. Ifølge artikel 52 skal hybrid kernekapital-instrumenter indeholde kontraktmæssige forpligtelser, i henhold til hvilke instrumenternes hovedstol ved en udløsende hændelse nedskrives permanent eller

midlertidigt, eller instrumenterne konverteres til egentlig kernekapital. I relation til denne bestemmelse kræves det tillige i artikel 54, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, at hybrid kernekapital-instrumenter skal konverteres, når den egentlige kernekapitalprocent falder til 5,125 %, eller højere, når det angives nærmere i de bestemmelser, som regulerer instrumentet. De bestemmelser, som regulerer instrumentet, kan omfatte mere end én udløsende hændelse, og skal angive enten konverteringsraten og grænsen for det beløb, som kan konverteres, eller et interval, inden for hvilket instrumenterne vil kunne konverteres til egentlig kernekapital (artikel 54, stk. 1, litra b) og litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013).

14. Direktiv 2006/48/EF indeholder ikke samme betingelser for anerkendelsen af et instrument som kapitalgrundlag.
15. I henhold til bestemmelserne i del 10, afsnit 1, kapitel 2 i forordning (EU) nr. 575/2013 (overgangsbestemmelser vedrørende kapitalinstrumenter), kan poster, der er anerkendt som kapitalgrundlag i henhold til nationale gennemførelsesforanstaltninger for direktiv 2006/48/EF, indgå i beregningen af kapitalgrundlaget i den i forordning (EU) nr. 575/2013 anførte forstand, selv om de ikke opfylder alle betingelserne i artikel 52 ff. i forordning (EU) nr. 575/2013. Instrumenter, der er omfattet af en overgangsordning, og som ikke indeholder bestemmelser om den kontraktmæssige udløsende hændelse i artikel 54 i forordning (EU) nr. 575/2013, indgår i kapitalgrundlaget i overensstemmelse med de grænser, der er fastsat i forordningen.
16. I henhold til ledende regel 1, og for at sikre respekt for kreditorhierarkiet, bør afviklingsmyndigheden behandle alle hybrid kernekapitalinstrumenter af samme rang i insolvensbehandlingen på samme måde i relation til nedskrivning og konvertering (medmindre andet er specificeret i direktiv 2014/59/EU) uden hensyntagen til andre forskelle mellem tabsabsorberingskapaciteten for disse hybrid kernekapitalinstrumenter som følge af deres kontraktmæssige klausuler. Afviklingsmyndigheden bør derfor i tilfælde af anvendelsen af bail-in-værktøjet eller nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen på det tidspunkt, hvor instituttet ikke er levedygtigt, behandle hybrid kernekapitalinstrumenter udstedt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013, og hybrid kernekapitalinstrumenter, som er omfattet af en overgangsordning, på samme måde.
17. Instrumenter, for hvilke der gælder en overgangsbestemmelse i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, indgår i kapitalgrundlaget i henhold til begrænsningerne i forordning (EU) nr. 575/2013 (del 10, kapitel 2), i henhold til hvilken disse poster vil blive gradvist udelukket fra kapitalgrundlaget⁽²⁾. Når både ledende regel 1 og ledende regel 2 anvendes på rækkefølgen for nedskrivning og konvertering, hybrid kernekapitalposter, der overholder reglerne i forordning (EU) nr. 575/2013, og instrumenter, for hvilke der gælder overgangsordninger, herunder alle beløb, der gradvis udelukkes fra kapitalgrundlaget på grund af de i del 10, kapitel 2 i forordning (EU) nr. 575/2013 indeholdte grænser (navnlig artikel 486), behandles på samme måde.

Anvendelse af ledende regel 2: supplerende kapitalinstrumenter under amortiseringsordningen bør være omfattet af samme behandling som supplerende kapitalinstrumenter, der indgår fuldt ud i kapitalgrundlaget.

⁽²⁾ I relation til disse retningslinjer skal alle poster, der beregnes som kapitalgrundlag i henhold til begrænsningerne i del 10, kapitel 2 i CRR, behandles på samme måde.

18. I henhold til den i artikel 64 i forordning (EU) nr. 575/2013 fastlagte amortiseringsordning er værdien af et supplerende kapitalinstrument, der kan indgå i kapitalgrundlaget, dets nominelle værdi amortiseret lineært inden for de sidste 5 år inden udløb. Det beløb, der er omfattet af amortisering, indgår ikke i kapitalgrundlaget, selv om supplerende kapitalinstrumentet er berettiget i henhold til artikel 63 i forordning (EU) nr. 575/2013. Ved bestemmelsen af rækkefølgen og størrelsen af nedskrivning eller konvertering bør afviklingsmyndigheden behandle supplerende kapitalinstrumenter, der er indeholdt i samme klasse, på samme måde, og bør ikke udøve forskelsbehandling ved udstedelse af de samme supplerende kapitalinstrumenter.
19. Den amortiserede størrelse af supplerende kapitalinstrumenterne bør ligeledes være omfattet af samme behandling som størrelsen af de supplerende kapitalinstrumenter, der indgår i kapitalgrundlaget, når amortiseringsordningen anvendes på et instrument, for hvilket der gælder overgangsordninger. I dette tilfælde bør et supplerende kapitalinstrument, for hvilket der gælder overgangsordninger, og som er omfattet af en amortiseringsordning, ved anvendelsen af ledende regel 1 og 2 og i overensstemmelse med kreditorhierarkiet, være omfattet af samme behandling som supplerende kapitalinstrumenter med tilsvarende rang for at bestemme rækkefølgen og størrelsen af nedskrivning og konvertering.
20. Derudover bør hybride kernekapitalinstrumenter behandles på samme måde, uanset om de påvirkes af de i artikel 486 i forordning (EU) nr. 575/2013 fastlagte grænser.

Del III - Endelige bestemmelser og gennemførelse

21. Disse retningslinjer bør indføres i national afviklingspraksis af de relevante afviklingsmyndigheder 6 måneder efter offentliggørelse.